

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Ing. Petra Šuránka a soudců JUDr. Davida Krysky a Mgr. Věry Pazderové, LL.M., M.A., ve věci

žalobkyně: **M. P.**, narozená dne X. X. X
bytem X
zastoupena obecnou zmocněnkyní Mgr. A. M.
bytem X

proti
žalovanému: **Městský úřad Černošice**
sídlem Karlštejská 259, 252 28 Černošice

o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 24. 8. 2015, č. j. MUCE 47421/2015 OSU, ze dne 23. 5. 2023, č. j. MUCE 88625/2023 OSU, ze dne 18. 2. 2016, č. j. MUCE 12639/2016 OSU, a ze dne 1. 12. 2009, č. j. MEUC-059694/2009,

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně dne 27. 12. 2023 podala osobně u Krajského soudu v Praze podání nazvané „Žaloba proti nesprávnému úřednímu postupu“. Uvedla, že je výhradním vlastníkem nemovitostí a pozemku p. č. XA, zastavěná plocha a nádvoří, jehož součástí je stavba č. p. XB, v k. ú. X. Na pozemku při koupi stála základová deska do 25 m² zastavěné plochy, byla tedy součástí neoprávněně odstraněné stavby a pozemku. Na základové desce byla obnovena vedlejší stavba zahradního domku do 25 m², který nepodléhá povolení ani ohlášení, a to po povodni 2002, živelné pohromě podle § 177 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném do 31. 12. 2023 (dále jen „stavební zákon“). Její odstranění byl tedy nesprávný úřední postup.
2. Žalobkyně dále vlastní rekreační chatu č. p. XC na p. č. XD v k. ú. X, která tam stála několik let a koupila ji dne 5. 1. 2016 i s vedlejší stavbou. Městský úřad Černošice se neozýval a dne 23. 5. 2023 vydal „Rozhodnutí nařízení stavby odstranění“. V roce 2003 žalobkyně chtěla koupit sousední pozemek, na němž byla pouze zatopená studna. Na stavebním úřadě jednala s Ing. V. V., který vysvětlil, že pozemek je v aktivní záplavové zóně Berounky, ve které platí stavební uzávěra. Žalobkyně pozemek nekoupila, ale brzy se dozvěděla, že pozemek v aktivní záplavové zóně (nyní se stavbou ev. č. XE) koupila referentka Městského úřadu Černošice M. M., která požádala o povolení stavební úřad žalovaného, Ing. P. P. vydala stavební povolení a M. M. zde postavila velkou zděnou rekreační nemovitost, kterou Ing. P. P. zkolaudovala.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

3. Žalobkyně proto žádá přezkoumání postupu správního orgánu ve správním soudnictví. V dovětku uvedla, že v aktivní zóně Berounky spadající do „kompetence města Černošice“ se nachází množství staveb (černých staveb), které jsou povolovány nebo vznikají bez souhlasu stavebního úřadu žalovaného.
4. Usnesením ze dne 3. 1. 2024, č. j. 54 Na 32/2023-7, soud podle § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) vyzval žalobkyni k odstranění vad neurčitého podání takto:

„I. Zmocněnkyně žalobkyně se vyzývá, aby ve lhůtě do 1 měsíce ode dne doručení tohoto usnesení doložila oprávnění zastupovat žalobkyni některým z těchto dokumentů: pravomocným rozsudkem soudu (včetně doložky právní moci) ustanovujícím zmocněnkyni opatrovníci žalobkyně, pravomocným předběžným opatřením opatrovníckého soudu (včetně doložky právní moci), originálem nebo kopií (postačí neověřená) plné moci vystavené žalobkyní, z níž musí být patrné, že zmocněnkyně je oprávněna zastupovat žalobkyni v tomto soudním řízení.

II. Zmocněnkyně žalobkyně se vyzývá, aby ve lhůtě do 1 měsíce ode dne doručení tohoto usnesení uvedla, zda podaná žaloba směřuje proti rozhodnutí o nařízení odstranění stavby Městského úřadu Černošice ze dne 24. 8. 2015, č. j. MUCE 47421/2015 OSU, případně proti bližší neuvedenému rozhodnutí Městského úřadu Černošice o povolení stavby rekreační nemovitosti ve vlastnictví M. M. na pozemku p. č. XE, k. ú. X, případně proti bližší neuvedenému kolaudačnímu rozhodnutí Městského úřadu Černošice pro stavbu rekreační nemovitosti ve vlastnictví M. M. na pozemku p. č. XE, k. ú. X. Pokud žaloba směřuje proti rozhodnutím Městského úřadu Černošice týkajícím se stavby rekreační nemovitosti na pozemku p. č. XE, k. ú. X, je zmocněnkyně žalobkyně povinna tato rozhodnutí jednoznačně označit (datum vydání, číslo jednací, spisová značka, které výroky jednotlivých rozhodnutí napadá).

III. Zmocněnkyně žalobkyně se vyzývá, aby ve lhůtě do 1 měsíce ode dne doručení tohoto usnesení uvedla, zda je žalovaným správním orgánem Městský úřad Černošice namísto města Černošice.

*IV. Zmocněnkyně žalobkyně se vyzývá, aby ve lhůtě do 1 měsíce ode dne doručení tohoto usnesení doplnila žalobu o následující náležitosti: datum doručení napadených rozhodnutí nebo jejich jiného oznámení žalobkyni, označení osob zúčastněných na řízení, jsou-li žalobkyni známy, kopie napadených rozhodnutí, vymezení žalobních bodů včetně **vyličení dotčení žalobkyně na veřejných subjektivních právech** a v návaznosti na žalobní body též žalobního návrhu, tj. čeho se žalobkyně na soudu domáhá (§ 71 odst. 1 s. ř. s.), v souladu s § 65 odst. 1 a 2 s. ř. s. ve spojení s § 76 odst. 2 s. ř. s. a § 78 odst. 1 a 2 s. ř. s.“*

5. V odůvodnění tohoto usnesení soud žalobkyni mimo jiné poučil, že posláním správního soudnictví je ochrana veřejných subjektivních práv adresátů veřejné správy (§ 2 s. ř. s.), tedy nikoliv objektivní zákonosti. S ohledem na dispoziční zásadu je potom výlučně na žalobkyni, aby v podané žalobě uvedla, v čem spatřuje zásah do své právní sféry a nezákonnost napadených rozhodnutí.
6. Dne 30. 1. 2024 žalobkyně doplnila, že žalovaným je Městský úřad Černošice. Žaloba směřuje proti rozhodnutí žalovaného o nařízení odstranění stavby ze dne 24. 8. 2015, č. j. MUCE 47421/2015 OSÚ, a proti rozhodnutí žalovaného o nařízení odstranění stavby ze dne 23. 5. 2023, č. j. MUCE 88625/2023, konkrétně zahradního domku do 25 m² na pozemku p. č. XF v k. ú. X u objektu pro rodinnou rekreaci. Zahradní domek na místě podle žalobkyně stál již při koupi nemovitosti dne 5. 1. 2016. V okolí stojí rekreační stavby a nikdo je nenařizuje bourat. Dále žalobkyně brojí proti bližší neuvedenému kolaudačnímu

rozhodnutí pro stavbu rekreační nemovitosti M. M. č. e. XE v k. ú. X. Datum vydání, číslo jednací, spisovou značku zjišťovala u žalovaného, který jí tyto údaje odmítl sdělit.

7. Žalobkyně zdůraznila, že žalobní body se týkají spravedlnosti, jakou měří žalovaný různou přísností. Žalobkyně je dotčena na veřejných subjektivních právech tím, že jí nebyla dodatečně povolena stavba na adrese XB v X. Jiní lidé v X staví vily z chat a nikdo si toho nevšimá. Krajské státní zastupitelství v Praze zkoumá, zda nejde o korupci. Žalobní body jsou podle žalobkyně obsaženy v kopiích napadených rozhodnutí. Žalobkyně si položila otázku, proč by měla být její nemovitost uvedena do původního stavu, a nevydáno dodatečné povolení, když stav před nepovolenou stavební činností byl nedostatečný a stavba byla bez sociálního zařízení, neodpovídala tehdejším stavebním normám a nebyla zkolaudována.
8. Závěrem žalobkyně navrhla tento rozsudek: „*M. P. žalobkyně měla dostat dodatečné stavební povolení, zahradní domek na pozemku XA k. ú. X měl být hodnocen jako obnova stavby po živelné pohromě, neboť to byla stavba vedlejší do 25 m², která nemusí mít ohlášení stavebnímu úřadu. Dále na stavbě rekreační XC může zůstat dřevostavba, která tam již stála před koupí nemovitosti. Co se týče pozemku paní M. M. a povolené a zkolaudované stavby na pozemku č. e. XE k. ú. X, nechť státní orgány rozhodnou dle zákona.*“ Vše, co chce žalobkyně rozporovat, je v příloze.
9. Dne 12. 2. 2024 žalovaný k žádosti soudu ze dne 31. 1. 2024 doložil doručenkou svého rozhodnutí o nařízení odstranění stavby ze dne 23. 5. 2023, č. j. MUCE 88625/2023 OSU, z níž se podává, že rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno dne 8. 6. 2023. Žalovaný uvedl, že žalobkyně proti tomuto rozhodnutí nepodala opravný prostředek. Dále žalovaný doložil své kolaudační rozhodnutí ze dne 1. 12. 2009, č. j. MEUC-059694/2009, kterým povolil užívání stavby přístavby, nástavby a stavebních úprav stavby pro rodinou rekreaci č. e. XE na pozemcích p. č. XG, p. č. XH a p. č. XI, k. ú. X. Rozhodnutí nebylo žalobkyni doručováno, protože nebyla účastníkem řízení.
10. Dne 13. 2. 2024 soud nahlédl do spisu Okresního soudu Praha - západ ve věci sp. zn. 207 EXE 5737/2020 a pořídil z něj kopie spisového materiálu žalovaného. K tamnímu soudnímu spisu byl totiž přiložen spis žalovaného ve věci stavebních záměrů vztahujících se k domu žalobkyně č. p. XB v ulici X v X. Soud ověřil, že rozhodnutí žalovaného o nařízení odstranění stavby ze dne 24. 8. 2015, č. j. MUCE 47421/2015 OSU, bylo žalobkyni doručeno dne 31. 8. 2015 a právní moci nabylo dne 16. 9. 2015. Žalobkyně proti tomuto rozhodnutí nepodala opravný prostředek. Dále soud ověřil, že žalovaný usnesením ze dne 18. 2. 2016, č. j. MUCE 12639/2016 OSU (žalobkyni doručeno dne 24. 2. 2016, právní moc 11. 3. 2016, není patrné, že by proti němu žalobkyně podala opravný prostředek) zastavil řízení o žádosti žalobkyně ze dne 24. 8. 2015 o dodatečné povolení stavby „*stavební úpravy, přístavba a nástavba rodinného domu č. p. XB na pozemku č. parc. XA v k. ú. X, v X, ul. X, prováděné bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu*“. Žádné jiné řízení o žádosti o dodatečné povolení nepovolené stavby soud ve správním spisu nenalezl. Ze správního spisu se v obecné rovině podává, že žalovaný v průběhu zhruba posledních deseti let vedl řadu různých správních řízení a postupů souvisejících se stavebními úpravami domu žalobkyně č. p. XB v ulici X v X. V zásadě se jedná o přestavbu rodinného domu ve stylu pozdního Rakousko-Uherska na moderní dům ve tvaru jakési krychle či hranolu. Ve správním spisu je zdokumentován i žalobkynin zahradní domek.
11. Soud se za dané situace znovu zabýval tím, zda jsou splněny zákonem stanovené podmínky pro to, aby mohla být podaná žaloba věcně projednána, a shledal, že tomu tak není.

Z doplnění žaloby dne 30. 1. 2024 je již zjevné, že žalobkyně brojí hned proti čtyřem různým rozhodnutím žalovaného. Jedná se tedy bez pochyby o žalobu proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 a násl. s. ř. s. Soudní řízení správní ovšem vychází ze zásady subsidiarity, tj. z toho, že ochrany práv před soudem se lze domáhat teprve až po vyčerpání řádných opravných prostředků (§ 5 s. ř. s.). Moc soudní totiž může zasáhnout do domény moci výkonné teprve poté, co exekutiva i v reakci na odvolání či jiný řádný opravný prostředek odmítla napravit žalobkyní namítaná pochybení. Žalobkyně však řádné opravné prostředky vůbec neuplatnila.

12. Podle § 46 odst. 1 s. ř. s. soud návrh usnesením odmítne mj., jestliže c) návrh byl podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou, d) je podle tohoto zákona nepřipustný.
13. Podle § 68 písm. a) s. ř. s. je žaloba nepřipustná také tehdy, nevyčerpal-li žalobce řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k opravnému prostředku jiného.
14. Napadené rozhodnutí žalovaného o nařízení odstranění stavby ze dne 24. 8. 2015, č. j. MUCE 47421/2015 OSU, kterým žalovaný nařídil odstranění zahradního domku, bylo žalobkyni doručeno již dne 31. 8. 2015 a žalobkyně proti němu nepodala řádný opravný prostředek, ač o možnosti podat odvolání byla řádně poučena. Toto napadené rozhodnutí tak nabylo právní moci dne 16. 9. 2015 a i z dalších žalobkyní doložených dokumentů je zjevné, že přímo proti tomuto napadenému rozhodnutí žalobkyně nikdy nebrojila a pro ni nepříznivý výsledek správního řízení se marně pokouší zvrátit až v rámci nařízené exekuce.
15. Napadené rozhodnutí žalovaného o nařízení odstranění stavby ze dne 23. 5. 2023, č. j. MUCE 88625/2023 OSU, kterým žalovaný nařídil odstranění zahradního domku, bylo žalobkyni doručeno již dne 8. 6. 2023 a žalobkyně proti němu dle obsahu správního spisu také nepodala řádný opravný prostředek. Žalobkyní doložená kopie tohoto napadeného rozhodnutí sice neobsahuje doložku právní moci, nicméně žalobkyně byla jeho jediným adresátem, a proto je zjevné, že právní moci nabylo dne 24. 6. 2023. I v tomto případě žalobkyně nebrojila proti rozhodnutí o nařízení odstranění stavby odvoláním, ač o této možnosti byla řádně poučena, ale až následně (a opožděně) se v nařízené exekuci pokoušela zvrátit pro ni nepříznivý výsledek napadeného rozhodnutí.
16. V případě žalobkyní zmiňovaného rozhodnutí o žádosti o dodatečné povolení stavby (stavební úpravy žalobkynina rodinného domu č. p. XB v ulici X v X) soud ve správním spisu žalovaného dohledal pouze jediné řízení, jehož výsledek lze považovat za napadené rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. Jedná se o usnesení o zastavení řízení ze dne 18. 2. 2016, č. j. MUCE 12639/2016 OSU, které bylo žalobkyni doručeno již dne 24. 2. 2016 a právní moci nabylo dne 11. 3. 2016, jelikož žalobkyně proti němu nepodala řádný opravný prostředek, ačkoliv i zde byla poučena o možnosti podat odvolání.
17. Soud proto shledal, že ve vztahu k těmto třem napadeným rozhodnutím je zcela bezpochyby dán důvod odmítnutí žaloby podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. a) s. ř. s. z důvodu jejich nepřipustnosti. Tím, že žalobkyně neuplatnila proti napadeným rozhodnutím odvolání, připravila se o možnost přezkumu jejich zákonnosti správním soudem.
18. Pro úplnost soud dodává, že ani po jeho výzvě k odstranění vad žaloba ve vztahu ke shora uvedeným napadeným rozhodnutím neobsahuje zcela nezbytné náležitosti podle § 71 odst.

1 písm. d) a f) s. ř. s., tj. žalobní body, z nichž by bylo patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobkyně napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné, a (zákonu odpovídající) návrh výroku rozsudku. Žalobní body není možné formulovat jako paušální odkaz na jiné dokumenty mimo samotnou žalobu. Nadto žalobkyni přiložené kopie rozhodnutí stejně neobsahují např. rukou připsané výhrady proti jejich obsahu, tj. tvrzení o tom, že žalobní body jsou obsaženy v připojených kopiích napadených rozhodnutí, je zjevně nepravdivé. Žaloba ani neobsahuje řádný žalobní petit, jelikož v řízení o žalobě proti rozhodnutí je soud oprávněn pouze napadené rozhodnutí zrušit, popř. vyslovit jeho nicotnost (srov. § 78 odst. 1 a § 76 odst. 2 s. ř. s.), nemůže však deklarovat skutečnosti uvedené shora v odst. 8. Žaloba tak i po svém doplnění zůstala ve vztahu k těmto napadeným rozhodnutím neurčitým podáním. Jelikož žalobkyně ve stanovené lhůtě své podání nedoplnila o nezbytné náležitosti, v důsledku čehož v řízení není možné pokračovat, podání by i přes zjevný důvod k odmítnutí pro nevyčerpání řádných opravných prostředků podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. a) s. ř. s. bylo namísto odmítnout i podle § 37 odst. 5 věty druhé s. ř. s.

19. Mírně odlišná je situace v případě žalobkyni napadeného kolaudačního rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 12. 2009, č. j. MEUC-059694/2009, kterým žalovaný povolil užívání stavby přístavby, nástavby a stavebních úprav stavby pro rodinou rekreaci č. e. XE na pozemcích p. č. XG, p. č. XH a p. č. XI v k. ú. X. Jelikož toto napadené rozhodnutí nebylo žalobkyni nikdy doručeno a ta nebyla ani účastníkem kolaudačního řízení, nebyla oprávněna proti němu podat odvolání a ani jí prozatím nemohla začít běžet žalobní lhůta.
20. Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. žalobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.
21. Pokud rozhodnutí nebylo žalobkyni doručeno, tak podle rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 17. 2. 2009, č. j. 2 As 25/2007-118, č. 1838/2009 Sb., platí, že „[j]e-li účastník řízení, jehož práva, právem chráněné zájmy či povinnosti byly rozhodnutím dotčeny (§ 14 odst. 1 správního řádu z roku 1967), opomenut při oznámení rozhodnutí, nastane fikce oznámení rozhodnutí k okamžiku, k němuž je bezpečné a bez rozumných pochyb zjištěno, že opomenutý účastník seznal úplný obsah rozhodnutí co do jeho identifikačních znaků i věcného obsahu, zásadně tedy rovnocenně tomu, jako by mu bylo rozhodnutí řádně oznámeno.“ Tyto závěry lze přitom vztáhnout i na správní rozhodnutí, které žalovaný nebyl povinen žalobci doručit (srov. rozsudek NSS ze dne 6. 9. 2011, č. j. 9 As 92/2011-186). V projednávaném případě žaloba proti tomuto rozhodnutí tedy není zcela vyloučena, nicméně žalobní návrh ani přes výzvu soudu neuvádí žádné myslitelné dotčení žalobkyně na jejích veřejných subjektivních právech právě tímto rozhodnutím.
22. Podle § 65 odst. 1 s. ř. s., kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen „rozhodnutí“), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.
23. Úkolem správního soudnictví je ochrana veřejných subjektivních práv adresátů veřejné správy před nezákonnými zásahy ze strany správních orgánů (§ 2 s. ř. s.). Jak vysvětlil rozšířený senát NSS v odst. 34 odůvodnění usnesení ze dne 21. 10. 2008, č. j. 8 As 47/2005-86, č. 1764/2009 Sb. NSS, „Soudní řád správní je svojí povahou ‚obrannou‘ normou. Není

normou „kontrolní“, která by umožňovala komukoliv iniciovat, prostřednictvím podání žaloby ve správním soudnictví, kontrolu jakéhokoli úkonu veřejné správy. Má pouze zajistit poskytování právní ochrany v případech, kdy veřejná správa vstupuje do právní sféry fyzických nebo právnických osob. Hraničním kritériem pro žalobní legitimaci je právě tvrzený zásah do veřejných subjektivních práv. Nikoliv veškerá činnost (případně veškeré pochybení) veřejné správy je podrobena soudní kontrole ze strany fyzických a právnických osob, ale pouze ta, kdy činnost správy přesáhne do jejich veřejných subjektivních práv.“ Přezkum napadeného rozhodnutí v soudním řízení správním je ovládan dispoziční zásadou. Soudu nepřísluší, aby za žalobkyni cokoliv domýšlel a stavěl se tak do role jejího advokáta (srov. rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS).

24. Soud žalobkyni i ve vztahu k tomuto napadenému rozhodnutí poučil, že je nutné v podané žalobě uvést, v čem žalobkyně spatřuje dotčení na svých veřejných subjektivních právech. Jelikož se má kolaudovaná stavba nacházet v sousedství budovy žalobkyně, musí být žalobkyni případné neblahé dopady povolení užívání sousední stavby do jejich vlastních práv známy. Žalobkyně ale nic takového ani nadále netvrdí a pouze se cítí být dotčena tím, že zatímco žalovaný sousedům vyhověl, v jejím případě rozhodoval v její neprospěch. Takové tvrzení se ovšem vztahuje k dotčení žalobkyně rozhodnutím, jímž nebylo vyhověno její žádosti o dodatečné povolení stavby, a ve své podstatě jde o námitku nezákonnosti rozhodnutí ukončujícího řízení o dodatečném povolení stavby spočívající v poukazu na nerovné zacházení (soud ponechává stranou, zda vůbec pojmově může jít o nerovné zacházení, jde-li co do předmětu o zcela odlišná řízení a je-li porovnáváno meritorní rozhodnutí s rozhodnutím procesního charakteru sankcionujícím účastníka řízení neplněním řádně jeho procesní povinnosti). Z této námitky ale nijak neplyne, jak by se výrok kolaudačního rozhodnutí vydaného na sousední stavbu měl negativně projevat v osobní sféře žalobkyně. Pokud tedy žalobkyně napadá i kolaudační rozhodnutí, domáhá se v mezích dosud uplatněných tvrzení jen ochrany objektivní zákonnosti, což jí však nepřísluší. Žalobkyně tak ani přes výzvu soudu nespécifikovala své dotčení, v důsledku čehož soud v tomto případě žalobu považuje za podanou osobou zjevně neoprávněnou, jelikož soud zde postrádá jakékoliv myslitelné individuální dotčení žalobkyně. V případě shora uvedeného napadeného rozhodnutí proto soud žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s.
25. Lze ovšem dodat, že stejně tak na podání žalobkyně dopadá i postup podle § 37 odst. 5 věty druhé s. ř. s., jelikož žalobkyně ani zde ve stanovené lhůtě své podání nedoplnila o nezbytné náležitosti (myslitelné tvrzení o dotčení napadeným rozhodnutím, žalobní body, zákonu odpovídající návrh, jak má soud rozhodnout), v důsledku čehož v řízení není možné pokračovat. I proto nezbylo soudu než podání žalobkyně v této části odmítnout.
26. Soud nicméně na závěr uvádí, že s ohledem na to, že žalobkyně v případě kolaudačního rozhodnutí nebyla účastníkem řízení, který by mohl uplatnit odvolání (tedy nemá k dispozici žádný řádný opravný prostředek), a patrně se dosud s obsahem kolaudačního rozhodnutí detailně neobeznámila, má nejspíše zachovánu možnost podat proti němu znovu žalobu ve lhůtě dvou měsíců od okamžiku, kdy se s ním prokazatelně seznámí (např. nahlédnutím do spisu zdejšího či exekučního soudu), a v ní navrhnout jeho zrušení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení, samozřejmě za podmínky že řádně specifikuje, čím výrok kolaudačního rozhodnutí negativně zasahuje do její právní sféry (např. jestliže by se zkolaudovaná stavba odchylovala od stavebního povolení způsobem, který zásadně a pro ni negativně změnil – konkrétně označené – vlivy sousední stavby na pozemek žalobkyně). Bez

konkrétní specifikace takového dotčení ale nelze mít žalobkyni za osobu individuálně dotčenou vydáním kolaudačního rozhodnutí. Ostatně právě proto, že u samotné kolaudace se již zpravidla neočekává dotčení vlastníků sousedních pozemků (na rozdíl od fáze územního a stavebního řízení), nejsou tyto osoby ani zákonem považovány za účastníky řízení. V tom se situace liší od rozhodnutí o odstranění stavby či usnesení o zastavení řízení o dodatečném povolení stavby, jelikož v takových případech dotčení žalobkyně bez dalšího plynulo již ze samotného obsahu napadených rozhodnutí, která žalobkyni ukládala vynutitelnou povinnost či bezvýsledně ukončovala řízení o její žádosti, na níž závisela legálnost existence její stavby.

27. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. Jelikož byla žaloba odmítnuta, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 21. února 2024

Mgr. Ing. Petr Šuránek, v. r.
předseda senátu